

La cuina de l’àvia

Era el matí de Nadal i la casa de l’àvia Maria feia olor de canyella, xocolata desfeta i rostits. Tota la família s’hi reunia cada any per celebrar Nadal, però aquell any era diferent. L’àvia ja no podia fer tantes coses sola i havia demanat ajuda. Quan tots van arribar, la cuina estava plena d’ingredients: farina, ous, taronges, mel i un munt d’estris. La taula llarga estava preparada per començar a cuinar junts.

– Aquest any, el dinar el fem entre tots! – va anunciar l’àvia amb un somriure.

En Martí, el més petit de la família, es va asseure amb la seva germana gran, la Clara, per barrejar farina i ous per preparar galetes. Aviat tota la cuina estava plena de rialles i farina que volava per l’aire.

– Martí, posa la farina al bol, no a terra! – va exclamar la Clara, mentre intentava controlar el desastre.

A la cuina, el pare remenava l’escudella amb el tiet Ramon, competint per veure qui aconseguia el millor gust, mentre la mare tallava fruita per fer el pastís de l’àvia.

Mentre treballaven, l'àvia explicava històries de quan era jove i preparava el mateix menú amb els seus germans. Els nets escoltaven amb atenció, sorprenent-se de com havia canviat tot amb els anys.

– A casa nostra, no hi havia regals cars, però sempre ens feia molta il·lusió preparar junts el dinar i compartir-lo – va dir l'àvia mentre feia una pausa per mirar la seva família amb afecte.

En aquell moment, en Pau, el cosí gran, va tenir una idea. Va buscar una llibreta i va començar a apuntar les receptes de l'àvia, amb petits dibuixos perquè els més petits les entenguessin.

– Així podrem recordar aquest Nadal per sempre – va dir amb orgull.

Quan tot va estar a punt, la família es va asseure al voltant de la taula. L'escudella era deliciosa, les galetes eren una mica deformades, però feien gust de màgia, i el pastís tenia l'aroma de sempre. Però el millor de tot eren els somriures i les converses compartides.

Després de dinar, van obrir els regals: coses senzilles i fetes a mà, com una bufanda que l'àvia havia teixit o dibuixos que els nens havien preparat per a la família. Però el millor regal va ser l'àlbum que en Pau havia començat a omplir amb les receptes i els records del dia.

Quan va arribar la nit i la família es va acomiadar, l'àvia Maria es va quedar a la cuina, ara en silenci. Però el seu cor estava ple d'alegria. Aquell Nadal no havia estat com els altres, però havia estat un dels més especials. Havia ensenyat a la seva família que el millor regal no són les coses, sinó el temps i l'amor que compartim.

I així, cada Nadal, la cuina de l'àvia es va convertir en el centre de la celebració familiar, plena de receptes, històries i valors que es transmetien de generació en generació.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Per què creus que l'àvia volia ensenyar a cuinar a la seva neta? Què creus que és important aprendre de les persones grans?

Com et sentiries si algú t'ensenyés a fer un plat especial de la teva família? Quin plat t'agradaria aprendre a cuinar?

Al conte, la cuina de l'àvia és un lloc ple de records i moments especials. Quins llocs de casa teva creus que tenen records bonics? Per què?

Creus que cuinar junts pot ser una bona manera de passar temps amb la família? Què t'agradaria cuinar amb algú especial?

El conte parla de tradicions i receptes familiars. Tens alguna tradició o costum que t'agradi molt a casa teva? Què t'agradaria conservar quan siguis gran?